

XXV.

Betræfning

over

Udlaft til Lov angaaende Ophævelsen af de ifølge Frdn. 1ste Mai 1838 § 52 vedblevne Toldbegunstigelser.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Bed. Fdg. 1ste Mai 1838 § 52 bleve samtlige paa den Tid bestaaende Toldfriheder og Afgiftsnedfættelser for Indførsel af Varer til Fabrikanter og Andre, der ved de givne Privilegier eller kongelige Resolutioner kun vare tilstaaede „indtil videre“, ophævede fra 1ste Januar 1839, hvorimod de Toldbegunstigelser, der ikke vare saaledes clausulerede, vedbleve at bestaae. Det er disse saa tilbageblevne Toldfriagelser, der nu, ifølge de i Motiverne anførte almindelige Grunde, som Udvalget ganske tiltræder, agtes ophævede.

I Udkastets § 1 omhandles under 5 Nummere nogle Toldbegunstigelser, der uden nogen Erstatning eller Godtgjørelse til de Vedkommende agtes ophævede fra 1ste Januar 1855. Udvalget maa ogsaa være enigt i, at disse Toldbegunstigelser saaledes uden videre ophæves efter Udløbet af en passende Frist. Det under Nr. 1 omhandlede Privilegium, der er tilstaaet Raadvaddams Fabrik, hører nemlig til dem, der behøve kongelig Stadfæstelse ved Thronskifte, og det er allerede ved denne Leilighed ved Confirmationen af 17de November 1841 blevet indskrænket til ikkun at skulle gjælde indtil videre. De under Nr. 2, 3 og 4 omhandlede Toldbegunstigelser for Dug- og Tøimagermestre og Kattuntrykkere ere ikke tilstaaede enkelt Mand som en særegen Ret, men de vedkommende Fabrikanter i Almindelighed, der ikke kunne have noget Krav paa Godtgjørelse, fordi saadant ved en ny almindelig Forfrist forandres. Derimod kunde Sagen synes tvivlsom med Hensyn til den under Nr. 5 omhandlede Ret, der er tilfagt Frederiks Hospital til toldfri Indførsel af 4 Orhoveder fransk Spiritus til Apothekets Laboratorium. De ovenberørte i

Motiverne anførte almindelige Grunde ere i det Hele taget ikke anvendelige med Hensyn til dette Privilegium, der ikke er givet til Industriens Ophjælpning, men som en Fordeel og Lettelse for Hospitalet; det udøves vel ikke af dette selv, men af Apothekeren; men denne maa naturligvis under den Forpagtningsafgift, han svarer, yde Hospitalet Godtgjørelse for samme. Hospitalet har ogsaa ved den sidste Forpagtningscontract af 1833 med Regjeringens Vidende givet Apothekeren Tilfagn om paa Livstid at nyde godt af denne Retlighed, og, naar samme desuagtet nu ophæves, vil Hospitalet uden tvivl kunne tilpligtes at indbringe et tilsvarende Afslag i Forpagtningsafgiften. Desuagtet vil der visnok ikke med Føie kunne fordres nogen Godtgjørelse fra Hospitalets Side. Det maa nemlig erindres, at dette Hospital, foruden andre Fordele fra det Offentliges Side, nyder et ikke ubetydeligt aarligt Tilskud i rede Penge af Statskassen, der maa kunne nedfættes, forsaavidt samme ikke længere findes nødvendigt for Hospitalet; see blandt fl. St. Folkethingstid. 2den Sessjon S. 6731 ff.; og Ophævelsen af den omhandlede Toldbegunstigelse vil uden tvivl ikke kunne have nogen mærkelig Indflydelse paa Hospitalets oeconomiske Forhold.

Udkastets § 2 omhandler den Toldfrihed, som tilkommer Kronborg Geværfabrik for visse Materialier, og som antages kun at burde afløses imod Erstatning, fordi den hjemles Gierne ved det kongelige Kjølebrev af 3die Mai 1769, og altsaa er erhvervet ved Kjøb i Forbindelse med Værket. Udvalget er vel fuldkommen enigt i, at et saadant Privilegium, som privat Mand paa bebyrdende Maade har erhvervet af Staten, ikke bør tages tilbage